

11 april 1961

U 4217/61 - C 46 - P1/PS9.

17410039/17

Land: Italië.

Onderwerp: De activiteit van de ENI en Enrico MATTEI.

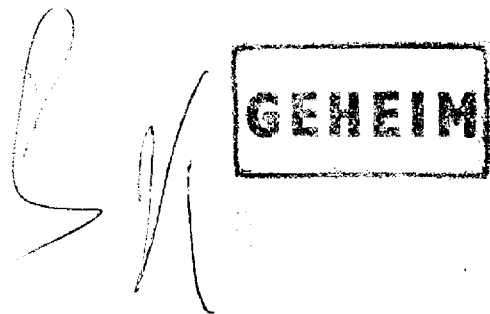
Referenties:

Datum van waarneming: April 1961.

Bron: Betrouwbaar, met goede contacten in Italiaanse politieke kringen.

Opmerkingen:

Verzonden aan: de Minister van Buitenlandse Zaken.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

's-GRAVENHAGE.

Italië

DE ACTIVITEIT VAN DE E.N.I. EN ENRICO MATTEI

Enrico MATTEI vormt met zijn ENI een staat binnen de staat. Hij voert een eigen buitenlandse politiek, ondanks het feit, dat de ENI een "parastataal" lichaam is - een buitenlandse politiek, die ingaat tegen de officiële politiek van de regering (die evenwel noodzakelijkerwijze MATTEI steunt, zij het achter de schermen). In oktober bevond MATTEI zich in Moskou, waar hij een "overeenkomst" met de Sowjet-regering sloot. Dit verdrag behelst onder meer de clausule, dat de ENI zich verplicht om in het Middellandse Zee-gebied de Russische olie te verkopen en te raffineren, terwijl ook een Duitse dochtermaatschappij van de ENI Russische olie voor haar raffinaderijen zal afnemen.

In diepste wezen gaat het om een zuiver anti-De-GAULLE-politiek. MATTEI steunt de FLN en alle andere krachten, die strijden voor een Algerijns Algerije. Hij streeft er naar te verhinderen, dat de Sahara in welke vorm dan ook onder Franse controle blijft en wil met alle middelen voorkomen, dat Frankrijk dé grote olieproducente van het Westen wordt - zoals de onderzoeken in de Sahara en de eerste resultaten van de productie in dat enorme gebied ruimschoots beloven.

Hieruit blijkt, dat FANFANI in zijn officiële politiek een dubbel spel speelt: hij is dikbevriend met ADENAUER, hij steunt De GAULLE, maar tegelijkertijd laat hij MATTEI de vrije hand om Frankrijk dwars te zitten. FANFANI kan niet buiten MATTEI, evenmin als welke andere regering in het verleden dan ook.

De "zichtbare" politiek van de Italiaanse regering stemt dus geenszins overeen met de "onzichtbare", zijnde die van MATTEI - door de regering gedekt, aangemoed-

digd en (dus) goedgekeurd. Deze "onzichtbare" politiek is radicaal anti-Frans, hoewel, zoals gezegd, het naar buiten volkomen het tegendeel lijkt.

April 1961.